

**ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ З КУРСУ
«НІМЕЦЬКА КЛАСИЧНА ФІЛОСОФІЯ»**

1. Природничо-наукові, соціальні та теоретичні передумови виникнення німецької філософії Нового часу.
2. “Докритична” філософія Канта та її проблематика.
3. Вчення Канта про “чисте” й емпіричне, аналітичне й синтетичне пізнання.
4. Кант про загальне завдання “чистого розуму”, ідея і поділ “Критики чистого розуму”.
5. Вчення Канта про простір і час.
6. Трансцендентальна логіка Канта та її співвідношення з традиційною (загальною) логікою.
7. Кант про систему основоположень “чистого” розсудку.
8. Вчення Канта про розум. Співвідношення розсудку й розуму.
9. Поняття “річ у собі” в філософії Канта та його суперечність.
10. Поняття досвіду в філософії Фіхте. Догматизм (матеріалізм) та трансцендентальний ідеалізм.
11. Вчення Фіхте про систему філософського знання та принципи його побудови.
12. Сутність синтетичного (діалектичного) методу “Науковчення” Фіхте. Теза, антитеза, синтез.
13. Принцип діяльності у філософії Фіхте. Теоретичне й практичне.
14. Теорія інтелектуального споглядання Фіхте.
15. Принцип тотожності суб’єкта й об’єкта у філософській системі Шеллінга.
16. Натурфілософія Шеллінга та її предмет.
17. Трансцендентальна філософія Шеллінга, її предмет та “орган філософування”.
18. Принцип діяльності у трансцендентальній філософії Шеллінга. Теоретична філософія, практична філософія та філософія мистецтва.
19. Теософія (“філософія одкровення”) та філософія міфології Шеллінга.
20. Вихідні принципи та діалектичний метод “Феноменології духу” Гегеля.
21. Філософська система Гегеля та місце в ній “Науки логіки”.
22. Гегель про перехід від буття до сутності в “Науці логіки”.
23. “Наука логіки” Гегеля: певні сутності або рефлексивні визначення сутності.
24. Гегель про перехід від сутності до поняття в “Науці логіки”.
25. “Наука логіки” Гегеля: ідея. “Абсолютна ідея” як діалектичний метод.
26. Фейєрбах про предмет дослідження в праці “Сутність християнства”.
27. До питання про філософську методологію “Сутності християнства”.
28. Антропологічна (“істинна”) сутність релігії.
29. Богословська (“хибна”) сутність релігії.
30. Критика Фейєрбахом філософії Гегеля.

- 31.Фейєрбах про предмет “нової філософії” (“філософії майбутнього”).
 32.Теорія пізнання Фейєрбаха та її сенсуалістична спрямованість.
 33.Відношення Фейєрбаха до діалектики.

Критерії оцінювання знань і вмінь студентів

Порядок перерахунку рейтингових показників нормованої 100-бальної університетської шкали оцінювання в традиційну 4-бальну шкалу та європейську шкалу ECTS.

Інтервальна шкала оцінок встановлює взаємозв'язки між рейтинговими показниками і шкалами оцінок.

ЗА ШКАЛОЮ ECTS	За шкалою університету	За національною шкалою	
		Екзамен	Залік
A	90 – 100 (відмінно)	5 (відмінно)	Зараховано
B	80 – 89 (дуже добре)	4 (добре)	
C	70 – 79 (добре)		
D	65 – 69 (задовільно)	3 (задовільно)	
E	60 – 64 (достатньо)		
FX	35 – 59 (незадовільно – з можливістю повторного складання)	2 (незадовільно)	Не зараховано
F	1 – 34 (незадовільно – з обов'язковим повторним курсом)		

ВИМОГИ ДО ІСПИТУ:

У ході іспиту студент повинний продемонструвати:

1. В області знань і вмінь з предмету навчального курсу:

- 1) знання емпіричного і теоретичного характеру;
- 2) уміння концептуалізації, систематизації і формалізації знань;
- 3) уміння використання знань теоретичного характеру при описі і поясненні конкретної соціальної реальності;
- 4) уміння вирішення пізнавальних завдань.

2. В області логіки мислення:

- 1) уміння логічно вибудовувати письмовий текст;
- 2) уміння оперування базовими поняттями навчального курсу.

3. В області культури мови:

- 1) уміння стилістично грамотно оформляти письмовий текст;
- 2) уміння володіння лексикою професійної діяльності.

Іспит проводиться по білетах.

У кожному білеті передбачені питання і завдання, що дозволяють виявити знання й уміння студентів